Det, der bestaar.

Vor Guds Ord bestaar evindelig,
(Es. 40, 8).

Druer eller Tidsler.

Af A. Bülow.

Vor Herre Jesus nævner i Evangeliet (Matth. 7, 15—21) denne Modsætning som Billede paa en endnu langt større Modsætning: Modsætningen mellem Sandheden og Løgnen.

En Klase fuld af modne, saftige, blaa Druer er noget af det dejligste, man kan se — læskende for den tørstige og trætte, vederkvægende for den syge. Hvilket Billede paa den guddommelige Sandhed! Hver af Druerne er en Frugt for sig, og dog hører de sammen i den samme Klase som een Familie. Netop saaledes er det med de forskellige Dele af den aabenbarede Sandhed — de velsignede hellige Lærdomme om den trefoldige Gud, om Synd og Naade, om Forsoningen, om Daaben, om Nadveren, om Herrens Genkomst, Herlighedsriget, Opstandelsen — — og mange flere hellige Sandheder. Tænk, om vi ikke havde dem! Hvor blev der øde paa Jorden! Alle disse guddommelige Sandheder hører sammen som Druerne i en Klase, og hver eneste af dem er givet af Gud til Vederkvægelse for de Hjerter, der tørster efter Retfærdighed.

Tidslerne er Billede paa det falske; de gemmer sig i Kornet, men er ikke Korn, nej, Kornets argeste Fjende, de kan helt ødelægge en Afgrøde, hvor de faar Lov at brede sig; de stikker i Haanden, naar man skal bjerge Kornet i Høst. Man kan faa Blodforgiftning deraf, det kan volde Døden. Tidslerne er en Skuffelse, de breder sig uhyre let og er yderst vanskelige at udrydde. Hvilket træffende Billede paa de falske Profeters Lærdomme! Som Tidselfrø flyver de med Vinden, man ændser dem ikke, men har de først faaet Lov at slaa Rod, hvor kan de da ødelægge den hellige Sæd! Skaanselløst breder de sig, de vil have den bedste Plads, deres Rødder naar langt omkring, og hugges de over, kan dog hver lille Stykke af Roden gro og skyde nye Tidsler. Aa, den Fortræd de gør!

Druer eller Tidsler? — Hvad vælger du?

Hvis jeg i dette Øjeblik stod med en Klase modne Druer i den ene Haand og et Knippe Tidsler i den anden Haand og bød dem ud til frit Valg, da tvivler jeg ikke om, at jeg fik Lov til selv at beholde Tidslerne; alle vilde vælge Druerne.

Hvor kan det da være, at der er tusinde og atter tusinde Gange flere Tidsler end Druer i Landet?

Fordi det koster Møje at dyrke Druer, medens det gaar ganske af sig selv at avle Tidsler, man behøver blot at lægge Hænderne i Skødet og spare paa Spade, Plov og Harve, saa avler man Tidsler over det hele.

Evangeliet i Dag er et Basunstød. Faarenes store Hyrde, vor højlovede Herre Jesus Kristus, siger til sin Hjord: Vaagn op! Pas paa, at I ikke bliver bedraget, vogt eder for de falske Profeter! Han er selv den sande Profet frem for alle andre, og han elskede sin døbte og dyrekøbte. Vogter eder for Løgnens falske Væsen, det kan en Tid lang se saa uskyldigt ud, men det ødelægger Gudslivet, som blev indplantet i Barnehjertet i den hellige Daab.

Den værste af alle de falske Profeter er Djævelen selv. Han er en Mester i den Kunst at forstille sig. Det lød saa uskyldigt, da han i Paradis sagde til Eva: „Mon Gud skulde have sagt — —" Men det lille „mon?" var ret et Tvivlens Tidselfrø, som faldt i et uforstandigt Menneskehjerte og bar mangefold Frugt til hele Verdens Elendighed.

Folk plejer at græmme sig meget, naar de opdager, at de er blevne bedragne for en Sum Penge. Ja, hvor kan man ærgre sig, selv om det kun drejer sig om en Tikronesseddel! Hvorfor da lade sig bedrage i en Saligheds-Sag? — De falske Profeter bedrager Folket og det er store Værdier, det drejer sig om. Der er et Mylder af disse Bedragere i Verden. Jeg vil nøjes med i Dag at tale om to, det er ikke enkelte Personer, der bor her eller der, men det er Aandsretninger, som ingen besjæler enkelte Personer i Tusinder og gør dem til sine Redskaber. Pas paa, at de ikke faar Tag i dig! — Og hvis det er sket, raab da til Jesus, at han vil fri dig fra denne Plage, før den helt har ødelagt dig!

Den første af disse Profeter hedder:

„Ligeglad".

Det er en godmodig, lystig Fætter. Hans Mundheld er altid: „Det gaar nok." Han holder meget af et godt Glas og en livlig Dans. Træffer han nogen, der er bekymret for sin Sjæls Frelse, gør han, hvad han kan, for at slaa det hen. „Aa, hvad — siger han — Gud tager det ikke saa nøje; han er nem at komme til Rette med; han er jo saa god, hvordan skulde han nænne at tage strengt paa dig! Desuden, du er jo ikke værre, end Folk er flest. Nej, det gaar nok! Slaa du dig kun til Ro, æd, drik og vær glad!" Jeg har flere Gange set denne Skikkelse malet ganske kvikt paa store Reklameskilter for berusende Øl. Han staar og smaaler med en „Bajer" i den udrakte Haand, Cigar dinglende i Munden, Hatten i Nakken — jo han er taget paa Kornet; det passer meget godt. Han har et stort Publikum.

Denne Hr. „Ligeglad" kan ikke lide Moses med Lovtavlerne, de er ham alt for strenge. Paa Jeremias' Tid var han en afgjort Modstander af denne djærve, sande Profet, der stræbte at vække sit Folk op til at give Agt paa Tidens uhyre Alvor. Men Hr. „Ligeglad" dyssede bestandig Folk i Søvn. „I skal have Fred" — sagde han til dem, der „foragte Gud og vandrede i deres Hjertes Stivhed" (Jerem. 23, 17). Det er saa øjensynligt, at hvor denne Profet vinder Indgang, der gaar Folkets moralske Kraft tilbage. Frugterne af hans Paavirkning er — tomme Kirker men fulde Værtshuse, ødelagte Hjem, ingen Respekt for Øvrighed og Orden, enhver gør, hvad han selv vil, indtil det hele ender med Forskrækkelse, som det gjorde for Kong Belsasar og hans Folk i Babel, da den sælsomme Haand viste sig og skrev paa Væggen i Gildesalen: „Mene, mene tekel, ufarsin!" (Daniel 5, 25).

Skal vi ikke være enige om at raabe: „Ned med ham, den falske Profet!" —

Jeg vil nævne en anden falsk Profet, han hedder:

„Tvivl",

en lærd Herre med Guldbriller paa Næsen, Diplomatfrakke, høj Hat; han har læst mange videnskabelige bindstærke Værker, han kan holde Foredrag, kan skrive i Aviserne. Folk tror om ham, at han ved umaadelig meget. Han taler ofte om religiøse Ting, især om Bibelen; men han plejer altid, ganske ligesom Djævelen i Paradis, at indlede sine Taler med et „Mon?" Han har den største Færdighed i at anbringe Spørgsmaalstegn alle Vegne. „Mon" det nu ogsaa passer, hvad der staar i Bibelen og Trosbekendelsen om Kristi Guddom?" — „Mon der er nogen Opstandelse til?" — „Mon der kan ske Mirakler?" — „Mon det kan nytte noget at bede?" — „Mon der er en Fortabelse til?" — „Mon det forholder sig anderledes med Bibelens end med andre gamle Bøgers Tilblivelse?" — Ja, saadan myldrer det med Tvivlspørgsmaal. Og rundt om i Verden er der mange Mennesker, i hvis Hjerter dette Tidselfrø gror. Vi er for Tiden inde i en Tvivleperiode. En Bølge af Tvivl vælter fra Tyskland, hvor denne falske Profet synes at have hjemme, op over os. Mange af dem, der ifølge deres Stilling skulde være Folkets aandelige Vejledere, er selv i den Grad opfyldte af Tvivl, at de kun egner sig til at lede vild.

Men — Frugterne af denne falske Profets Prædiken?

Aa, det er sure Frugter. For det første plejer Kirkerne hurtig at tømmes, hvor en saadan Forkyndelse lyder. Paa en Maade er dette Held i Uheld. Folk gider ikke i Længden høre en vantro Præst, og en Tvivler kan da ikke kaldes troende.

Aandeligt Liv kan der ikke blive Tale om, hvor Paavirkningen i Kirke og Skole og Litteratur er fuld af Tvivl. Hvem vil der gøre noget for Hedningemissionen? Man ved jo ikke engang, om Kristendommen er en sandere Religion end Hedningernes Religioner. Hvem vil der samle Unge og Gamle om Guds Ord? Man ved jo overhovedet ikke, om Guds Ord er at finde i Bibelen. — Men hvor der intet gøres for at fremme det gode, der trives det onde kraftigt. Lasterne breder sig, Folk bliver raa og grusomme. Væmmelige Synder tager Overhaand — jo, vi kender det desværre.

Levende Tro paa den levende Gud og ham, han har sendt os som vor Frelser, Jesus Kristus, renser Luften og renser Hjerterne, den kalder Ansvarsfølelsen frem, sætter Mennesker et helligt Maal.

Tvivlen er en Giftslange, der før eller siden volder Folkets Undergang og Død.

Se, derfor er der til visse Grund for os alle til at give Agt paa vor Frelsers Tilraab: „Vogt eder for de falske Profeter!"

Det bedste Middel imod dens ødelæggende Indflydelse er at samle sig tæt og tro om den sande Profet Jesus Kristus. Han er Vintræet, som bærer Drueklaserne frem. Hans Ord er Sandhed og viser Mennesker Vej til Salighed, thi det er Aand og Liv. —

„Hvad han siger eder, det skal I gøre", sagde hans Moder til Tjenerne i Bryllupshuset i Kana (Joh. 2, 5).

Det samme vil jeg sige, saa langt min Røst kan naa, thi dette fører til, at „han aabenbarer sin Herlighed". Alt muligt godt baade til Legeme og Sjæl gror op af dette.

Naar han dækker Bord for sine Venner og den med hans Ord indviede Druesaft perler i Bægeret, da udskænker den guddomelige Sandheds herligste Vel sig over os og i os; thi dette er det højeste af alt, hvad der med Rette kan kaldes Sandhed, at Gud elsker angerfulde Syndere saa højt, at han vil bøje sig ned til dem og blive et med dem.

De falske Profeter kan ogsaa tale religiøst. „Men", siger han, „ikke enhver, som siger til mig: Herre, Herre! skal komme ind i Himmeriges Rige, men den, som gør min Faders Villie, som er i Himlene."

Bort da med de tomme, falske Ord, bag ved hvilke der ikke banker et varmt og roligt Hjerte.

Nej — lad os følge Jesus og bekende ham for Verden som den Hyrde, der aldrig leder vild. Dette er Gud Faders Villie, og dette fører til vor Faders Hus i Himlen.

(„Indrem. Tid.")

Drik Lundins Enebærdrikke. Fra en 25c Flaske af Lundins Kondenserede Enebærsirup kan De tillave 5 Galloner eller 125 Glas af en sund, velsmagende og forfriskende Drik. Indeholder ikke det mindste Alkohol! Præpareret af rene, importerede Enebær. Kjøb Lundins, den eneste ægte. Tilsalgs hos vore Agenter. Findes der ingen Agent i Deres Nabolag, saa spørg Deres Grocerymand efter den eller send 25c direkte til os. Agenter ønskes overalt til at sælge vor kondenserede Enebærsirup og vore Familie-Mediciner. Stor Fortjeneste. Vore Betingelser til Agenter sendes frit paa Forlangende. Lundin & Co., 117-119 N. Elizabeth St., Chicago, Ill.

Rejsebrev.

(Af N. P. Lang.)

II.

Los Angeles — at den just skulde være en Englestad, faar man ikke egentlig Indtryk af, naar man ser paa Befolkningen, særlig nede i Forretningsstrøget; thi det er et veritabelt Babel, hvor Folkeracerne er blandede som faa Steder, og et af de første Indtryk, som man modtager der, er netop, at man her har en lille Verden for sig selv, saa yderst forskellig fra, hvad vi er vant til længere Øst paa. Særligt er Mexikaneren og Japaneseren iøjnefaldende, thi selv om man har set dem før, saa er det nyt at se dem fylde Rækkerne i Befolkningen som her; men man kan ikke rigtig forlige sig med deres smudsagtige Udfarve, selv om den er nok saa praktisk, — thi der gives jo Tilfælde, hvor det er praktisk at have et Skind, hvorpaa Snavset ikke kendes.

Men er du en Blomsterelsker og holder af at betragte Naturens Frembringelser i Overdaadighed, saa rejs en Tur til Los Angeles. Vil du se Geranier i Hække, saa gloende røde, som om der var Ild i dem, vil du se Fuksier i Vognmandslæs, Rosenhække af dejlige ædle Roser i alle Kulører, Slyngplanter med eller uden Blomster hængende kælent op ad Husvæggen, saa rejs til Los Angeles. Vil du drive saa dejligt, som der kan drives, naar man ligger i Skygge under Daddelpalmens lange yndige Blade, eller under Paraplytræets tætte Krone, eller under Magnolietræet med dets olieagtige, glinsende Blade og store, hvide, duftende Blomster; — ligge og drive saadan, som man kan efter et anstrængende Arbejde, naar Nerverne trænger til Hvile, naar man uforstyrret kan lade Øjet hvile i det grønne Løvtag over en eller forsøge at skue ind i den klare, blaa Himmel, som hvælver sig saa højt uden at formørkes af en Sky, kun gennemstrømmet af Solglans, som Sydkalifornia har faaet saa overflødigt af; — ja, trænger du til at hvile et træt og overanstrængt Legeme, saa rejs en Tur til Los Angeles.

Vil du se Solen skinne i otte Maaneder, saa det ser ud, som om Verden er kun idel Solskin, eller til en Forandring se Himlen græde stride Taarer Dag efter Dag, hvert til sin Tid; vil du finde det bedste Klima, som Verden har at byde, hvor Varmen ikke besværer, fordi Havet dagligt sender sin friske Luftning hen over Hus og Hjem og gør det som et stadigt Foraar, hvor Havet altid har den samme Temperatur, og du kan bade i dets Bølger Nytaarsdag saa godt som fjerde Juli. — saa rejs en Tur til Los Angeles.

Og, ønsker du din Mand derhen, hvor Peberet gror, — send ham til Los Angeles.

En Tur op i Bjergene vil lønne sig. Man ser de gamle spanske Missionsstationer og betragter den gamle Kirke, som Munkene har bygget og indviet i 1771. Det er gamle Sager i vort nye Land, men i Danmark er der Landsbykirker, som har set betydeligt mere Vand rinde i Havet end det. Vi kører med den elektriske Bane gennem Appelsinhaverne, hvor Frugten hænger som Guldæbler i det mørkegrønne Løv, og man skal lede efter et skønnere Syn end disse Appelsinhaver; og vi beser ogsaa Anstalten, hvor Frugten sorteres, svøbes, pakkes og sendes ud til Markedet. Frugten er ikke dyr her i sin Hjemstavn, jeg købte fem store søde Appelsiner for ti Cents, og saa kunde man næsten ikke være bekendt andet end at spise sig en Mavepine til i Appelsiner.

Vi standser for at bese den store gamle Vinranke, som dækker over en hel Lysthave med Plads for Hundreder af Mennesker. Hen over Bjælkelaget, som er bygget for at bære den, strækker den sine Grene og danner et Løvtag for hele Haven, som er oplyst om Aftenen med Hundreder af elektriske Lys. Alle skal vi smage den ædle Druesaft, som dog ikke er fryset af Druer fra denne Ranke.

Pasadena er en smuk By oppe i Bjergene, hvor vi standsede til Middag, men der er varmere deroppe end i Los Angeles. Hver elektrisk Vogn har en Fører med, som gaar i Spidsen paa de Steder, hvor vi standser ved Seværdigheder. Han fortæller derom, sørger for, at vi faar Tingene at se, faar vort Fotografi taget og vor Pengepung tømt, og undervejs underholder han os med Vittigheder og Anekdoter for at holde Modet oppe, saa vi dog kan sige, at vi har faaet noget for vore Penge; og han synes at besidde en evigt rindende Kilde, og kan sige næsten hvad som helst uden at det optages fornærmeligt. „Se nu alle til højre Side", raaber han, "saa skal I se et moderne Hønsehus!" Alle spejder de i spændt Forventning og faar omsider Øje paa et fint Klublokale for en af de „fashionable" Dameklubber. Nu bærer det ned ad en af de stejleste Skraaninger paa hele Turen, og Vognen skyder af Sted med rasende Fart. Luften stryger som en Stormvind ind gennem de aabne Vinduer og tager med sig, hvad der sidder for løst.

Lave Takster

paa gennemgaaende Billetter direkte fra Danmark, Norge og Sverrig med den nye

Norge - Amerika - Mexico Linies

tre nye Dampere,

„Texas", „Noregna" og „Mexicano".

Danish Luth. Publ. House,
Lokal - Agentur,
Blair, Nebraska.

„Hold endelig fast paa eders Hatte", formaner han, og nu begynder han en haarrejsende Beskrivelse af, hvorledes det gik en Dame forleden Dag. Hun havde ikke agtet paa hans kærlige Formaninger, og saa tog Vinden hendes Hat, førte den med rivende Fart gennem Vognen, ud af et aabent Vindue, op over de høje Tinder og saa langt bort, at de fandt den aldrig mere, — saa langt som kun en forfløjen Damehat kan flyve. Men det var ikke det værste. Snart gik Haaret samme Vej. Haarrotter sprang ud af alle Vinduer, og Ødelæggelsens Vederstyggelighed var over hende. Omsider naaede de da ned i Lavningen, hvor Farten mindskedes, men da var der heller ikke meget tilbage af hende, — kun de sørgelige Ruiner af det før saa skønne Tempel. Foran mig sidder to ældre, snakkesalige Jomfruer; uvilkaarlig griber de i Angst omkring sig, snart her, snart der, for at se, om de endnu har deres hele Tilbehør som fuldstændige Mennesker. Omsider er ogsaa vi naaet ned i Lavningen, og de drager et Lettelsens Suk, som om de vilde sige: „Vi er rigtignok født under en lykkelig Stjerne, siden vi slap fra det med hele Lemmer.

Vi besaa ogsaa en Strudsfarm, hvor de prægtige store Fugle spankler omkring med saadanne Brydelser, at de kvindelige Turister ønsker alle som een, at de kunde faa Lov at klippe Vingerne paa saadan en Herre, — bare een Gang. Før brugte man at rykke Fjedrene ud, men nu er man bleven mere human, man klipper dem af og lader Fuglen fælde Stumperne. Det er Hannerne, som har de smukke Fjer, og saaledes burde egentlig Mandfolkene have Eneret til at pynte sig med dem, men det er gaaet med det som med saa meget andet: Det smukke Køn har tilegnet sig Rettigheden dertil, rimeligvis for at befæste sin Stilling, og de godmodige Mandfolk har saa overladt dem hele Stadsen, imod at de faar Lov til at betale Regningen.

Der er ogsaa en Krokodillefarm, men jeg kan ikke fordrage det væmmelige Kryb og vil ikke sige andet om dem, end at de er der. Resten vil jeg overlade til Videnskabsmændene.

En Tur med den elektriske tog os ud til Badestederne langs Havet. Den dejlige Strandbred, hvor Havet, som altid, har samme Varmegrad, bestandig ruller fine Dønninger ind over Landet, gør det indbydende for den besøgende til at tage en Dukkert i det salte Vand. Tusinder af Badegæster opholder sig her Aaret rundt. Efter et Ophold i Vandet gaar de op og ligger og soler sig i Sandet, og det er noget af det behageligste, man i det hele taget kan tænke sig, saadan at skifte fra Vandet til Sandet og fra Sandet ud i Vandet igen. Luften er let, og Solen bevirker ikke Solstik som i Østen, man kan for den Sags Skyld godt gaa uden Hat eller Solskærm.

Turen langs Havet er yndig og anlagt for Turiststrømmen, men som saadan møder man ogsaa alle Vegne de professionelle Turistplukkere, som ingen Anledning lader gaa fra sig til at tage sig af de fremmede paa en kærlig Maade.

Det vrimler med Forlystelsessteder i Byerne. I Venice (Venedig) ser man, naar man nærmer sig Byen, hvad der synes som store Klippepartier, der rager op over Bygningerne, og naar man kommer nærmere ser man, at det er gennemskaaret af Gange og Huler, gennem hvilke Vandet strømmer, og der ligger Baade, rede til at tage os en Tur ind gennem denne underjordiske Verden, hvor man kan se de utroligste Ting, ligesom paa Niels Klims underjordiske Rejse. Ved nøjere Eftersyn viser det sig imidlertid, at disse Klipper bestaar af et Tømmerskelet overtrukket med Sækkelærred, som er malet med mer eller mindre passende Farver. Over Indgangen til et saadant Sted ligger en kæmpestor Drage med aaben Gab og udspilede Kløer, men da der ved Lejlighed opkom en Storm, rev den Hul paa det frygtelige Uhyre, og de gamle Sække fløj bogstavelig for alle Vinde. Imidlertid glider Turiststrømmen, bred og ustandselig, hen gennem al denne forlorne Herlighed, og morer sig kosteligt over Pjalterne.

Vognen standser paa et ensomt Sted ude ved Havet for at give os Anledning til at sanke Skaller og Sten paa den sandede Bred, og det er en yndet Sport at vove sig ud saa langt som muligt, naar Vandet trækker sig tilbage, for at finde smukke Sten, særlig „moonstones", og naar Dønningerne atter kommer og ruller langt op i Sandet da at rappe sig for ikke at faa Skoene fulde af Vand. Det er forunderligt, saa smittende en saadan Leg kan virke, saa selv de mest snusfornuftige drages med i Legen, og hele Flokken bliver som en Flok overgivne Børn, der kan more sig kosteligt over ingen Verdens Ting, men ikke